

реніе да вы мѣмрж за погрѣшката която сторихте; доста е че вый я освѣщате и че тя ви служи за да бждете другій пжть поумѣренъ въ вашытъ желанія. Но когато опасността мине, може бы ще са завърне пакъ самонадѣяността. Сега трѣба да са поддържа-те отъ смѣлостта. Преди да са хвърлите въ опасност-та, трѣбва да я предвиждате и бонте: но когато вече са намѣрите въ нея, тогасъ друго не остава освѣнъ да я презирате. Бждете прочее достоинъ сынъ на О-диссея; покажете сърце поголѣмо отъ злинытъ които вы заплашватъ.

„Добродушіето и насърчанъето на мждраго Мен-тора ма въсхитихъ: но останхъ още повече очуденъ когато видѣхъ съ какво искуство той ны отърва отъ Троянцытъ. Когато небето поченъ да са изъесня, и Троянцытъ, като ны виждахъ на близо, щѣхъ да ны познайтъ, той съгледа единъ отъ тѣхнытъ кораби кой-то почти приличяше на нашія, и който бурята бѣше отвлѣкла на страна. Носѣтъ на кораба бѣше окитенъ отъ нѣкои цвѣтъя: той побърза да тури на нашія ко-рабъ единъ вѣнецъ отъ подобны цвѣтъя; свърза гы самъ съ подвързскы отъ сжщія цвѣтъ какъвъ бѣше на Троенцытъ; заповѣда на сичкытъ наши гребцы да са снишжтъ колкото можахъ на длъжъ по сѣдалища-та си за да не гы познайтъ неприятелитъ. Въ туй по-ложеніе ный минжхмы посрѣдъ флотата имъ: тѣ за-викахъ радостно като ны видѣхъ, като че виждахъ другаритъ си които мысляхъ погинжлы. Ный бѣхмы даже принудены отъ бурното море да плавамы доста много време заедно съ тѣхъ: най подирь останжхмы малко надирѣ; и, когато силныйтъ вѣтеръ гы блѣска-ше къмъ Африка, ный направихмы послѣднитъ усилія за да пристигнемъ съ помощта на лопатытъ до съ-сѣднытъ крайбрежія на Сицилія.

„Ный дѣйствително стигнжхмы тамъ. Но туй кое-то търсахмы не бѣ помалко гибелно за насъ отъ фло-тата която избѣгнжхмы: ный намѣрехмы на този брѣгъ на Сицилія други Троенцы врагове на Гърцытъ. Тамъ царуваше старытъ Ацестъ излѣзълъ отъ Троя. Едвамъ стжлжихмы на този брѣгъ и жителитъ помислихъ че